

- 271 Ἐχθρὸς πάνυ τοῦ δράκοντος ὑπάρχει ὁ ἰχνεύμων·
ζῶον ὑπάρχει γὰρ αὐτὸν παρόμοιον ἀνθρώπου,
τὸ στῆθι καὶ τὴν κεφαλὴν ὅμοιον ὡς ἀνθρώπου,
τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ τὸ κορμὸν ὡς φίδιν καὶ θηρίον
- 275 οἱ πόδες τοῦ παρόμοιοι καθὼς καὶ οἱ ἀσπίδες·
ἔχει πτερὰ ὡς ἀετοῦ, καὶ κέρατα γὰρ δύο·
ὅταν νὰ εὔρη δράκοντα, θέλει νὰ πολεμήσῃ,
ὑπάγει εἰς βρύσιν θολερὴν, ἐκεῖ ἐμπαίνει μέσα,
καὶ χρίεται ἐκ τοῦ πηλοῦ, ὡς διὰ τὸ φαρμάκιν
- 280 τοῦ δράκοντος τοῦ θηριοῦ μήποτε ἀποθάνῃ,
καὶ τότε πᾶς τὸν δράκονταν, καὶ, μὲ τὰ κέρατά του,
εἰς τὰ ρουθούνια τοῦ κτυπᾶ, ἕως νὰ τὸν σκοτώσῃ.
Οὕτω καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων,
λαβὼν τὴν σάρκαν ἐξ ἡμῶν, τὴν χοϊκὴν δὲ λέγω,
- 285 ἀπέκτεινεν τὸν δράκοντα, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους·
εἰ γὰρ ἐφάνῃ ὁ Χριστὸς ἀσώματος ἐν κόσμῳ,
πρόφασιν εἶχεν [τὸ] λοιπὸν ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους,
ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἠπάτησεν αὐτὸς κατηπατήθην.

Émile Legrand επιμ., *Le Physiologus. Poème sur la nature des animaux en grec vulgaire et en vers politiques*, Maisonneuve, Παρίσι 1873.